

[Новини](#) [Интервюта](#) [Коментари и анализи](#) [Форум](#) [Галерия](#) [Реклама](#) [Видео](#) **Списание**[Рубрики](#)[Начало » Новини](#)[Най-четени](#)[Право](#)[Политика](#)[Общество](#)[Бизнес](#)[Финанси](#)[Имоти](#)[Здраве](#)[Свят](#)[Хроника](#)[Цитат на деня](#)[Теми в развитие](#)[Анкета](#)[Няма активна анкета](#)[Полезни връзки](#)[Институции](#)[Професионални организации](#)[Правно-информационни системи и портали](#)[Речници и енциклопедии](#)[Международни](#)[Правозащитни организации](#)

Печат: Размер на шрифта:

Съдия Весислава Иванова:

Новият ВСС ще е съдбовен за правосъдието

27 август 2012 | Лора Филева* | 1949 прочитания | 17 коментара

Преди две седмици стана известно, че председателят на Софийския градски съд (СГС) Владимир Янева и заместникът ѝ Петя Крънчева са започнали преразпределяне и на приключени въззивни дела (дела, за които СГС е втора инстанция - бел. ред.) на съдия Мирослава Тодорова. Този ход на ръководството на съда беше коментиран от юристи като "особено скандален", тъй като става дума за дела, които на практика са решени. Разговаряме със съдия Весислава Иванова от СГС, която си направи отвод, след като част от тези дела на Мирослава Тодорова бяха преразпределени на неин доклад. С нея коментираме и решението, и случващото се в съдебната система след уволнението на председателя на Съюза на съдиите.

Някои от въззивните дела на Мирослава Тодорова, които бяха преразпределени на други съдии, попаднаха при вас. Вие си направихте отвод. Какво най-много ви обезпокои, та решихте да си направите отвод?

- На мой доклад беше преразпределено едно от делата, решени от въззивния съдебен състав, председателстван от колегата Тодорова. Отведох се от разглеждането му, водена от убеждението си, че съдията не може да участва съзнателно в бъдещ опорочен съдебен процес, какъвто несъмнено би бил този, в който решеното в същата съдебна инстанция дело ще трябва да се пререшава от друг съдебен състав. В разпореждането си мотивирах своето становище за липсата на законови основания за преразпределянето на решените дела.

Какъв е вашият коментар за тези действия на председателя на съда и на заместника ѝ - Владимира Янева и Петя Крънчева?

- Не разбирам мотивацията, на която са основани. Първата смущаваща подробност е, че по отношение на останалата част от делата, решени от същия въззивен съдебен състав, бе възприет друг подход, който считам за съобразен със закона – решенията бяха изготвени и обявени с подписите на старшия член и младшия съдия от състава с отбелязване за причината, поради която не могат да бъдат подписани от съдия Тодорова - наложеното ѝ дисциплинарно освобождаване от длъжност, невлязло в сила, но предварително изпълнявано. Принципно няма никаква разлика между едните и другите дела. Такава не представлява и обстоятелството, че преразпределените са били на доклад именно на колегата Тодорова, а не на някой от останалите двама членове. Задължителната тълкувателна практика указва процедирането в случаи, в които актът не може бъде подписан от третия член, като е логично, когато докладчик е бил последният, техническото изготвяне на решението да бъде изготвено от друг. Затова аз не разбрах аргумента, изтъкнат от председателя на съда, че щом съдия Тодорова е била докладчик, а делата не били възложени за изготвяне на младшия съдия, то не оставала друга възможност освен преразпределянето им.

Отделно – младшите съдии не получават предварително нито едно въззивно дело на техен доклад; за докладчици по тези дела се определят само старши съдии след случайния им подбор чрез електронната система. Едва след

Почина Александър Налбантов (8213)

ВСС заплаши Симеон Дянков с Конституционния съд (5128)

Простреляха Златко Баретата пред Съдебната палата (4774)

ВСС предупреди Цветанов да не кръщава операции на съдии (3129)

Готвят Деница Вълкова за главен инспектор на ИВСС? (2524)

[Най-коментирани](#)

Почина Александър Налбантов (54)

Апелативният спецсъд "приюти" Георги Шопов (43)

Простреляха Златко Баретата пред Съдебната палата (35)

ВСС заплаши Симеон Дянков с Конституционния съд (35)

Готвят Деница Вълкова за главен инспектор на ИВСС? (28)

приключване на въззивното съдебно заседание и в зависимост от броя и вида на решенията в него дела съразмерна част от тях се възлагат за изготвяне на младшия съдия.

Тази "смяна" на докладчика не влиза в никаква колизия с принципа за случайното разпределение на делата, защото делото вече е било разпределено в съответствие с него и след като законно конституираният съдебен състав се е съвещал и е взел своето решение, остава въпросът за техническото изготвяне на решението. Тази дейност е от компетенциите на самия съдебен състав, който, стремейки се да създаде оптимална организация на работа, следва да реши кои от делата да бъдат възложени за изготвяне от младшия съдия. Затова тя разбираемо не е обвързана с никаква формалност и нарочна процедура по "смяната" на докладчика. В съдебния акт единствено се прави отбелязване за последното.

Второто и по-съществено тревожно обстоятелство е, че се предприема административна намеса в решаването на въпрос, който е изцяло в прерогативите на решаващия орган, тоест на съдебния състав, решил делата. При това такова становище бе формулирано изрично от колегите, включително и писмено от старшия член на съдебния състав. Следователно правните аргументи, на които се основава, са добре известни на ръководството на съда, но на нас не е известно в кои конкретно техни аспекти не са били споделени.

И накрая – като подчертавам, че поначало не съзирам основания за административна намеса, не мога да не коментирам, че извършената все пак такава е видимо неубедителна от гледна точка на технологията на взетото решение и неговата управленска защитимост. Първо, след изземването на делата от съдия Тодорова, респективно от въззивния състав, те престояха в деловодството три седмици. Оставям настрана това, че в този период актовете по голяма част от тях можеха да бъдат изготвени или пък че колегите вече щяха да са формирали своето отношение, ако делата им бяха преразпределени по-рано. Въпросът е, че този дълъг период на "нерешителност", проявена от ръководството, сам по себе си е белег за спорен управленски капацитет. Същевременно аз не разбрах чие в крайна сметка е това решение. Първоначално считам, че е било взето от председателя на Наказателно отделение, тъй като автор на заповедта за преразпределянето на делата е съдия Петя Крънчева.

От публикация в "**Правен свят**", в която е цитирана съдия Владимира Янева, обаче узнах, че решението било на последната, а от собственото й изказване – че всъщност то било резултат от консултации с различни колеги и най-вече с председателя на Наказателно отделение във ВКС, които изтъкнали, че тълкувателните решения по проблема въпреки задължителния им характер не следва да се прилагат в този случай. Аз, разбира се, не знам какви са били тези консултации и дали "препоръките" са цитирани съобразно точния им смисъл, но считам, че не това е от решаващо значение. Далеч по-съществено за мен е, че този случай разкрива отчетлив дефицит на управленска ефективност.

Споделят ли колегите ви вашата позиция?

- Разговаряла съм с десетина свои колеги (само една част от тях имат преразпределени решени дела) и всички те са на същото становище. Не съм говорила с нито един човек, който да заема различна позиция, което, разбира се, не изключва възможността да има и такива.

Какви са възможните варианти оттук нататък - за съдбата на тези дела?

- Ако всички, на които са разпределени, се отведат и ръководството не преосмисли позицията си, то ще бъде изправено пред задачата да реши кому да ги възложи за решаване. Ако има колеги, застъпващи становището, че няма пречка за пререшаването на делата, то тогава вероятно ще бъдат разпределени на тях. Но на този въпрос най-добре могат да отговорят председателят на СГС и председателят на Наказателно отделение в СГС, а не аз.

Вие сте писали и на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ВСС).

Коя друга институцията може да реагира на тези действия?

- В нормална ситуация би следвало да реагира и ВСС, но аз съзнателно не адресирах до съвета копие от своето разпореждане. Тъкмо защото ситуацията не е нормална. Вече е общоизвестно, че в настоящия му персонален състав този орган е делегитимиран сред съдиите. Аз няма как да имам очаквания за адекватна реакция от страна на ВСС и считам за съвършено безпредметно да се обръщам към него.

След уволнението на Мирослава Тодорова вие и други представители на Съюза на съдиите поискахте на отново оставката на ВСС, но членовете пак не обсъдиха този въпрос. Какво е обяснението ви?

- Отговорът на този въпрос е в неразривна връзка с горния. Ние сме искали три пъти оставката на ВСС. Първия път – през лятото на миналата година. Вероятно помните оставките, подадени от съдиите Костова и Захарова, мотивирани с невъзможността им да продължат да бъдат членове на колективния орган заради напълно компрометираната му – непредсказуема, безпринципна, непоследователна и непрозрачна – кадрова дейност. Постъпката им, определена от редовите магистрати като достоен акт, беше заклеямена от ВСС, чиито отделни членове яростно нападнаха решението на доскорошните си колеги. Никой от членовете на съвета обаче не показва да се срамува, не последва никакъв дебат по този толкова значим въпрос.

За мен това е необяснимо. Наистина не проумявам как е възможно двама членове на ВСС да подадат оставки, мотивирани с изключително тежки и сериозни твърдения за системни пороци в дейността на органа, и това да не доведе поне до задълбоченото публично обсъждане на възникналия проблем. Както тогава, така и сега ВСС демонстрира абсолютно високомерие към магистратската общност. Колкото и искания за оставки да отправяме, очевидно няма да постигнем резултат.

А през това лято те бяха две – първото искане, подписано от съдии и различни граждани, присъствали на протеста, проведен след уволнението на колегата Тодорова, а второто – подписано от над 135 съдии от цялата страна. Министър Ковачева отказа да внесе като точка в дневния ред разглеждането на искането, членовете на ВСС също не го обсъдиха изобщо. Ето това е показателно за менталитета, който определям като напълно несъвместим с естеството на длъжността, заемана от членовете на ВСС. Те не бива да са чужди на съдебната система, да не са наясно с нейните проблеми и да проявяват презрение към съдиите, които се обръщат към тях.

В крайна сметка получихте ли отговор от парламента по повод писмото, което беше изпратено до тях с искане за оставката на парламентарната квота. И по повод гражданската листа. Повечето депутати казаха, че не са виждали исканията и предложенията?

- За голямо разочарование не последва абсолютно никаква реакция от страна на народните представители, до които беше адресирано искане да преценят дали не следва да инициират процедура за предсрочно освобождаване на изборните членове на ВСС, избрани от Народното събрание. Този факт е особено тревожен, защото и той е показателен за нивото на култура на държавността. А доколко са достоверни твърденията на отделни депутати, че не били запознати изобщо с обръщението към тях, всеки сам може да прецени.

Така или иначе мандатът на този ВСС изтича след броени дни. Затова, поучени от горчивия опит, трябва да се фокусираме изцяло в избора на следващия. Този избор е изключително важен. Той без преувеличение е съдбовен, но не само за съдебната система. Правосъдието е стожер на държавността. Държава, в която съдебната система е слаба и неефективна, не е правова и в нея има дефицит на справедливост. Затова по правило проблемите на съдебната система би следвало да вълнуват всички граждани, дори и онези, които в живота си не са влизали в съд. Грешно е да се счита, че изборът на новия ВСС е някакъв вътрешен за съдебната власт въпрос.

Защото от това какви ще бъдат новите членове на съвета и как ще работят зависи изцяло качеството на правораздавателната дейност, която пък рефлектира върху цялото общество. Именно ВСС е органът, който назначава, повишава и наказва магистратите, който избира ръководителите на съдилищата, който атестира (дава оценка за) работата на магистрата, определяща кариерното му развитие. От ВСС зависи и какви мерки да вземе, така щото процесът на правораздаването да бъде едновременно по-бърз и по-качествен и ефективен. Също от него – дали и какъв стандарт на културата на независимост ще утвърди. Ако в системата работят качествени хора и тя се администрира от също такива, ще произвежда качествено правосъдие, в което гражданите най-сетне да могат да имат доверие.

Затова в момента пред нас стои най-важната задача - да изберем членове на ВСС, които наистина притежават високи професионални и нравствени качества. Това трябва да са почтени и честни хора, без зависимости; такива, които

познават проблемите на съдебната система и притежават ясна визия за тяхното решаване; такива, които имат автентична нагласа, че във ВСС ги очаква много работа заради тежките и отговорни задачи, нуждаещи се от компетентно и правилно решение, а не че позицията им в органа ще способства разнообразни роднински назначения, упражняване на нерегламентирани влияния, безпринципно и непрозрачно кадрване - по дефиниция увреждащо устоите на правосъдието, защото не е в името на легитимния обществен интерес, а е в нечий частен и неясен.

Накратко – в новия ВСС трябва да отидат честни, компетентни и работливи хора, върху които не тежат тежки задкулисни зависимости. Изглежда лесно и просто, но всъщност е много трудна задача, защото независимо от публичните декларации на представителите на различните власти не се предприеха истински действия за промяна на статуквото. Това може да означава само едно – че твърде много хора имат интерес от запазването му. Една от най-лесните, но и най-важни възможни стъпки – пряк таен избор на членовете на ВСС от съдебната квота – бе отхвърлена със съвършено несериозни оправдания в защита на твърдението, че организацията по провеждането на такъв избор не била обективно постижима. Въпреки законовите несъвършенства на процедурата надявам се при избора на кандидатите от съдебната квота да са от значение единствено техните качества, оценени и в контекста на заявката за бъдещата им дейност като членове на съвета, развита в техните концепции.

Последните са обявени публично на сайта на ВСС и всеки делегат може да ги прочете и да направи преценка по съвест кой от кандидатите заслужава съдийското доверие. Освен това Българският институт за правни инициативи (БИПИ) организира публично изслушване (което ще се излъчва по интернет) на желаещите да се включат в него кандидати от съдебната квота, а чрез сайта им е осигурена възможност за всеки магистрат, който иска да изпрати своите въпроси към кандидатите- <http://judicialprofiles.bg/listenings/>.

За парламентарната квота се твърди и никой не го опровергава, че политическите сили се договарят. Това не обезсмисля ли усилията за промяна?

- Критиките, че подобни избори се осъществяват след предварително съглашателство между политическите сили и на квотен принцип, а не в истинско състезание, имаха конкретен повод. В сега действащата редакция на закона е предвидена процедура, насочена към утвърждаване на прозрачността на избора, доколкото данните за кандидатите и техните концепции също са публично достъпни на сайта на НС и се предвижда публично изслушване. Как в действителност ще протече процесът и ще има ли истински избор между различните позиции предстои да разберем. Той започна с тревожни съмнения, че политическите сили отново са предрешили резултата заради това че, с изключение на една останалите кандидатури бяха обявени в последния възможен момент, както и заради отказа на депутатите да допуснат за участие в състезанието предложените от неправителствени организации кандидатури в изготвената гражданска листа.

Усеща ли се някаква промяна сред колегите ви след уволнението на Мирослава Тодорова? Имате ли усещането, че остана нещо неразбрано сред съдиите и гражданите по повод проблемите на системата?

- Уволнението на съдия Тодорова освен всичко останало целеше и един изключително вредоносен ефект. Насаждането на страх - не у колегата Тодорова, а у останалите. Някои сигурно са се изплашили, но аз мисля, че в известен смисъл се постигна и обратен на търсения ефект. Мнозина се възмутиха в такава степен, че, преодолявайки всякаква инертност и индиферентност, осъзнаха, че случващото се, пагубно за независимостта на съдебната власт, трябва да бъде действено заклеено. В този смисъл - вместо да се изплашат, някои се активираха. Има обаче много важни детайли, които не би искала да пропусна. Порочната кадрова практика за командироване в по-горната инстанция е изключителен лост за поддържане на съдиите в зависимост от административния ръководител и по правило мотивира командированите колеги да се въздържат от това да изразяват публично определени критични позиции. Положението на командированите наистина е несигурно, доколкото "непокорните" и "непослушните" лесно могат да бъдат върнати обратно в долустепенния съд (за голяма част от тях той е в провинцията). Това става само

по волята на административния ръководител, който не дължи никому обяснение за своето решение.

Ясно е, че в такава уязвима позиция, от съдията, решен да отстоява определено становище по важен за съдебната система въпрос, се изисква поведение, което за някои граничи с героизъм, доколкото променя изцяло и личния живот на семействата им. Иначе сред съдиите не остана нещо неразбрано, доколкото те са наясно с проблемите в системата. Отделен въпрос е липсата на разрешаването им. Сред гражданите обаче със сигурност останаха много неизяснени неща. От тях няма как да се изисква да са наясно с проблеми в една система, за която те или изобщо не получават информация, или я получават в изопачен вид от определени представители на изпълнителната власт. В случая с уволнението на съдия Тодорова до обществото достигна освен първоначалната информация за забава по делата, и друга, от която са видими истинските мотиви за нейните отстраняване. И все пак не мисля, че действителните проблеми станаха ясни за широк кръг от хора. Това е обяснимо с факта, че те неизбежно бяха пречупени през призмата на конкретния случай с уволнението, по повод който пък мненията се поляризиреха.

Обсъждат ли проблемите съдиите помежду си?

- Да, но за да има ефект от това обсъждане, позициите трябва да се изявяват ясно и открито. Създаде се огромно напрежение. Какво предстои оттук нататък?- Напрежение се създава тогава, когато администриращият определена система потенциал е нисък и авторитетът на ангажираните с управлението е слаб. Искам да съм оптимист за бъдещето, но не мога да пренебрегна оценката си за реалното състояние на проблемите. Без катарзис няма да е възможна така дългоочакваната реформа на съдебната система. А той не се случва лесно. Едно е сигурно - трябва да продължим с усилията си да назоваваме открито проблемите, да търсим най-доброто им разрешаване и да го отстояваме. Пътят от дъното е само един - нагоре, а това само по себе си е оптимистично.

Интервюто е препечатано от Dnevnik.bg

КОМЕНТАРИ

07 януари 2013 | Peerless

car insurance quotes 81564 car insurance 850 buy propesia in usa 932

23 октомври 2012 | Armena

health insurance quotes fxbgv insurance quotes :]]]

01 септември 2012 | избирател

Единственото спасение от корумпираната българска правосъдна система е да се променят основно Конституцията и законите, като отпаднат всякакви привилегии и имунитети, преди назначаването да има избор от народа по местонахождение на съда и прокуратурата; да се въведе пряка имуществена отговорност за причинени от магистратите вреди; да се въведе пълна прозрачност в работата им, като всичко се качва веднага на сайтове и става общодостъпно; да се обявяват доходи и на роднини до 3-та степен; да се обявяват извънбрачни съжителства и същото да важи за съжителя на магистрата; да се извършват периодични проверки за закупувани имоти в страната и поне в ЕС, както и за закупени акции и други ценни книжа, МПС, яхти, скъпоценности и то не само у нас но и по света, като за целта се създаде специален отдел в ДАНС или МВР; да се предвиди наказателна отговорност за престъпления по служба от магистрати, които да отговарят на тежестта на деянието като предателство към държавата; да се забрани участието им в партии и във всякакви сдружения, както и заемането на общински и държавни длъжности при съвместяване; да се въведат нови изисквания за прием и заемане на длъжност, като старите кадри се уволнят и им се даде възможност при равни начала с всички български граждани да участват наново или да се обяви мораторниум за 6м. и се разпуснат поетапно съдилищата и прокуратурите с цел избор на нови съдии и прокурори.

28 август 2012 | vanity - до съжеляващ

никой не казва, че В. Иванова е глупава. Но наистина пресолиха манджата с тази М.Т. Избраха крайно неподходящ човек за защита. Защото на когото и да се обясни как не си е написала мотивите в продължение на години, никой няма да вземе насериозно борбата й срещу "безпринципната съдебна система". А че е безпринципна система, спор няма - щом са я оставили пет години да е лице на съдиите, което не е намерило време да си свърши работата. По-добре съдиите, които я защитават, да си замълчат поне за малко, защото покрай сухото ще изгори и суровото. А хора като М.Т. не си струват жертвите. И тази В. Иванова, която аз по принцип харесвам, ми се струва много по-достойна. Но не си прави добра услуга, защитвайки човек, който цял живот си мисли, че всеки ден вечеря с Господ, нито пък прави добра услуга на идеите, за които се бори.

Има и нещо друго - явните революции не създават промяна. Има и други революции, но те изискват работа, която няма нищо общо с медийното внимание.

28 август 2012 | До Статукво

Статуквото е това ,което със зъби и нокти желае такива нищоправци като М.Тодорова да се запазят на досегашните си места.Самата Тодорова като е толкова високо морална, защо не върне заплатите, бонусите, премията, които е получила, докато правейки се на творец, е пропиляла интересите на хората?

28 август 2012 | Съжаляващ

До "Съдбовност"

Ако интервюто е революционерщина (защо ли пък да е революционерщина нещо толкова нормално като позиция - да бъде оставен съдебният състав да си напише решенията и новият ВСС да бъде формиран от независими и свободни по съвест магистрати), то съдия Весислава Иванова страшно рискува! Защото статуквото, което изгони Мирослава Тодорова, има всички шансове да се запази. Ако съдия по форумните мнения, и то изказани от магистрати!

Учудвам се само как е възможно магистрати и сред тях сигурно и съдии да се обявяват толкова яростно срещу интервюто. Защо, господи? Кое е невярното в изразените тези на интервюираната съдийка?

Умно, с аргументи, без изхвърляне, всяко твърдение защитено - това видях аз в това интервю. А аз не съм съдия и смятам, че впечатлението ми е по-обективно отколкото на стрелящите от окопите на единия и другия лагер.

28 август 2012 | ...

Кухи приказки на кух човек.

28 август 2012 | адвокат Мишковиц

Уха,съдбовен и как още!Съдбата вече я знам.

27 август 2012 | Vanity

Аз никоя съм. А ти кой си?
Ти също ли си никой?
Тогава двама сме. Но не издавай -
че те ще ни навикат.

Колко е мрачно да си някой
- и като жаба мокра -
да казваш цял ден свойто име -
пред възхитена локва!

27 август 2012 | развеселих се

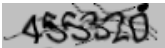
Колежке,дадохте ли си творбата на Мира да я прочете? Как да разбирате: че до изборите на ръководство на ССБ ще заместате Тодорова като гласят на Съюза на съдиите в България? Да сте чели нещо за подковаването на вола и жабата?

1 2

Име

Съобщение

Код за сигурност

»

ЗАПИШИ